

OBSAH

Obsah

Obsah

Úvodem	5
I. POJETÍ PRÁVNICKÉ PROFESE VE STAROVĚKÉM ŘÍMĚ	9
I.1 Obecná charakteristika činnosti římských právníků	12
II. POČÁTKY PRÁVNICKÉHO STAVU A PRÁVNÍ VĚDY	15
II.1 První římscí právníci a období pontifikálního monopolu	15
II.1.1 <i>Agere, cavere, respondere</i> pontifiků	18
II.2 Vývoj právního stavu od konce pontifikálního monopolu – senátoři a jezdcí	20
III. NĚKTERÁ SPECIFIKA POSTAVENÍ A ČINNOSTI ŘÍMSKÝCH PRÁVNÍKŮ	25
III.1 Řecký vliv	25
III.2 Výuka práva na římských učilištích a školách	26
III.3 Vliv řečnictví na postavení a roli římských právníků v soudním řízení	32
III.4 Právníci v úřadech římské republiky a císařských kancelářích	34
III.5 Tradice a zákon v odměňování římských právníků a advokátů	36
IV. PRÁVNÍCI V PRAMENECH ŘÍMSKÉHO PRÁVA	43
IV.1 Označení římských právníků	43
IV.2 <i>Agere</i> – soudní obhájci a další právní zástupci	45
IV.2.1 <i>Advocatus</i>	47
IV.2.2 <i>Orator a rhetor</i>	53
IV.2.3 Další formy právního zastoupení u soudu	65
IV.3 <i>Cavere</i>	71

IV.4	<i>Respondere</i> a činnost jurisprudence	74
IV.4.1	<i>Responsum</i> jako pramen práva	80
IV.4.2	<i>Ius publice respondere a ius respondendi</i>	81
IV.4.3	Okolnosti udílení <i>ius respondendi</i>	84
IV.4.4	Doba udílení <i>ius respondendi</i>	88
IV.4.5	Problematika právní závaznosti respons	96
Závěrem		103
Seznam použitých citací		107
Bibliografie		113